

GRADIVO ŠT. 13

Genocid nad Judi

Opis prizora iz nacistične Nemčije, ko učiteljica v šoli sprašuje, kdo je Žid, na kar Rita Kuhn ne ve, kaj naj odgovori:

„Šola ni bila le vsakodnevni preizkus, temveč tudi kraj, kjer so se nekateri otroci zaradi nacističnih zakonov zavedli svoje judovske identitete. Petletna Rita Kuhn, hči Juda in kristjanke, ni bila prepričana, kateri veri pripada. „Učitelji so morali vse učence v razredu vprašati, kdo med njimi je Žid. Pogledala sem okoli sebe in nihče v razredu ni dvignil roke ... Nisem bila prepričana, ali sem Židinja ... Dvignila sem roko, ker ... sem vedela, da imam nekaj opraviti s tem.“ Potem se seveda ni smela pridružiti nemški dekliški zvezi Bund Deutscher Mädel. „Ko je učiteljica vprašala, kdo se želi pridružiti, sem dvignila roko, ker kdo pa ne želi biti del skupine?“ Učiteljica ji je prijazno pojasnila, da se ne more pridružiti. „Nisem razumela, kaj je narobe z mano,“ se spominja.“

Vir: Between Dignity and Despair: Jewish Life in Nazi Germany (Med dostojanstvom in obupom: življenje Judov v nacistični Nemčiji), Marion A. Kaplan, 1998.

Kako izkušnja Rite Kuhn ponazarja, da je identiteta posamezniku ali skupini včasih vsiljena? Kakšne so bile posledice v njenem primeru?

Človeški „zoološki vrtovi“

Človeški „zoološki vrtovi“ – imenovani tudi etnološke razstave – so bili razširjen grozljiv pojav v zahodni Evropi in Severni Ameriki v zadnjih desetletjih 19. in prvih desetletjih 20. stoletja. Na teh razstavah si je bilo mogoče v zaprtih prostorih ogledati ujete staroselce iz različnih delov sveta. Privabile so milijone obiskovalcev.

T. i. zamorska vas

Človeški „zoološki vrt“

Človeški „zoološki vrt“ v Bruslju, Belgija, 1958

Vir: [Spletno mesto Popular Resistance](#)

T4.S3.R13.P10

Kaj nam človeški „zoološki vrtovi“ povedo o evropskih predstavah o koloniziranih ljudstvih in ravnanju z njimi?